Svenska jultidningar, almanackor, julkort etc.

JULSTÄMNING som i år firar 20-års jubileum överträffar detta år alla föregående årgångarna. För att på ett värdigt sätt fira detta jubileum hänvisas till den enastående skildringen av Sveriges natur bestående av 24 landskapsplanscher i flerfärgstryck, reproduktioner av våra förnämsta artisters tavlor. Textinnehållet träder värdigt och fullödigt fram vid sidan av det illustrativa, med bidrag av Prins Wilhelm, Albert Engström, Hj. Bergman, Hasse Z. m. fl. Som bilagor medfölja två stora extra tavlor i färg av John Bauer.

Pris $1.50.

JULSTÄMNINGS LYXUPPLAGA innehåller detsamma som den vanliga upplagan, men är tryckt å det finaste konsttryckspapper samt försedd med ett elegant skyddsomslag. Dessutom medfölja som bilagor tre gravyrer: Zorn, "Le Tub," Liljefors, "Snöhare," Carl Larsson, "Lucia." Dessa äro utförda i koppargravyr, verkliga rariteter, som i konsthandeln skulle betinga flerdubbelt priset än själva jultidningen.

Pris $2.00

JULKVÄLLEN, Svenska publicistklubbens jultidning. Med textbidrag av de förnämsta författarne såsom D. Fallström, L. Nordström, Ture Nerman, M. Malling, O. Elgström m. fl. Dessutom fyra stora konstbilagor i färger.

Pris $1.25.

JULHÄLSNING. Både antalet färgplanscher och illustrationer är större, textbidragens kvalitet och kvantitet är högre än någonsin.

Pris 75 cents.

BARNJULTIDNINGAR: Bland tomtar och troll, julens vackraste barnbok, pris häftad 50 cents, inbunden $1.00. Pojkarnes Julbok. Inbunden 60 cents. Flickornas julbok. Inbunden 60 cents. Barnens stora julkalender utgöres i år av den berömda bilderboken Lillebrors segelfärd av Elsa Beskow. Pris inbunden $1.00. Dessutom en mängd andra jultidningar och julböcker för barn.

ALMANACK FÖR ALLA $1.00. **SVENSKA KALENDERN** $1.00. **SVENSKA ALMANACKAN** 12 cents. **JUL- och NYÅRSKORT, IMPORTERADE,** å 5 cents per styck.

SVERIGE I BILDER, ALBUM. Utgivet av Svenska Turistföreningen. 105 reproduktioner efter fotografier. En mycket lämplig present till Eder amerikanske vän.

Pris $1.75.

Expedieras mot insändandet av beloppen eller mot postförskott, portofritt. Största lager av svensk litteratur i Amerika.

KATALOGER SÄNDES GRATIS PÅ BEGÄRAN.

Albert Bonnier Publishing House.

561 Third Avenue, New York City, N. Y.

Och guldet glimmar; i Cariboo-området — B. C:s innerland.

Från hästdiligens till automobil och järnväg har varit utvecklingens gång.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

Att söka efter GULD..... GULD..... Guld..... var parollen för de tusenden av äventyrare, vilka i "the early sixtieth" alarmerade av rykten om stora gulduppträckter hals över huvud flydde hän mot trakterna av nuvarande staden Lytton belägen 160 mil från våra dagars Vancouver. Enorma mängder av den dyrbara gula metallen påträffades även, och otaliga äro de mer eller mindre sannfärdiga berättelser från dessa dagar. Enligt beräkning reste mellan april och juni månader 1858 ej mindre än 14,000 djärva och äventyrslystna guldsökare från San Fransisco till nämnda punkt, dit de från kusten måste bana sig fram genom vilda outforskade ödemarker med nästan ogenomträngliga skogar skiljande dem från platsen för deras förhoppningar om guld, rikedom och lycka.

Länge dröjde det ej heller, förrän de ävenledes utsträckte sina expeditioner åt norr upp i det numera bekanta Cariboo-området, varifrån under tidens lopp uttagits guld för ett uppskattat värde av 50,000,000 dollars. Vid Williams lake och andra ställen gjordes rika fynd resulterande i ytterligare tillströmningar av folk.

Så följde en tid av växlande fram- och tillbakagång ifråga om guldfynden. 1368—69 voro — bokstavligen talat — gyllene märkesår, och när senare Canadian Pacific-järnvägen drogs fram genom landet mot kusten inträdde en tid av förnyade försök samt en verklig vändpunkt i historien om British Columbias guldproduktion, enär då maskiner började tagas i användning vid arbetet i stället för tidigare brukade hacka och spade. Det var egentligen dessa upptäcktsfärder, som överhuvud taget bragte in kolonister i Cariboo-området, British Columbias innerland, vilket numera från staden Sguamish, 40 mil från Vancouver, genomlöpes av en järnväg benämnd Pacific Great Eastern Railway gående 348 mil upp i landet till staden Quesnel och senare torde utsträckas ända upp till Prince George. Men vid tiden för guldfynden funnos inga järnvägar; ej ens landsvägar förbundo trakterna av dessa ödebygder, vilka på de flesta ställen aldrig beträtts av vit man. Endast de infödda indianerna visades där levande i ljuvlig ovetskap om den yttre världen, och vad som försiggick omkring dem. Så småningom blev emellertid landet, mera bebyggt samt en och annan körbar väg utlagd. Antingen utvidgades då eventuellt förefintliga indianstigar, eller drogos vägarna fram genom helt obanad terräng.

Med fortsatt utveckling följde behovet av någon kommunikation. Detta var början till den tid, de gamla hästdiligenserna kommo i användning. Bland annat gick då en linje från guldgrävarstaden Ashcroft — nu station på C. N. R. — till platsen Barkerville i norra delen av Caraboo-området; en sträcka på 280 mil. Barkerville ligger 60 mil i östlig riktning från Quesnel — nuvarande ändstationen för Pacific Great Eastern Railway. De voro pittoreska figurer dessa gammaldags körare av hästdiligenserna på vägen mellan Ashcroft och Barkerville. Våldsamt brottande och tyglande ett 6-spann av halvvilda hästar med ett tungt lass för den miserabla vägen voro de typen av män, nu i hastigt försvinnande. Solbrända och väderbitna; musklösa likt en orangutang samt beredda på vad helst kunde hända, banade de sig framåt, övervinnande alla hinder, att få lass. Set mot målet. Deras vilda hädiskhet var naturlig men skräckinjagande. Hästarna syntes liksom spränga sig ur selen, då de lika vilda körarna vrålade ut sina eldande maningsrop. Långt ut genom ödebygderna, över berg och genom dalar gick den tygellösa färden ständigt med samma stormande fart. Utefter Cariboo-vägen funnos många anhaltsplatser med boningshus för folket samt ladugårdar för hästarna. Flerstädes äro de kvar än idag, men nu svänga gagnlöst deras dörar, spöklika och ödsliga te de sig, sönderfallna av tomhet och ålder, med deras forna stolthet sedan länge svunnen. Ofta voro stationerna benämnda efter avståndet från utgångspunkten, såsom t. ex. 50-milshuset, 100- 150-milshuset och så vidare. Alla äro ryktbara sedan de tidigare dagarna och tyckas ännu vara liksom en symbol för denna period i Cariboo-landet.

Guldexpressen eller den tunga fraktdiligensen i forna tider passerade dag och natt uppfyllande vägen med otyglat liv, skratt och stundom blodiga strider. Allt detta kan än idag iakttagas, om man låter sin — fantasi löpa fritt i kapp med den framilande paraden.

* * *

I verkligheten är det dock stor skillnad i trafiken på Cariboo-vägen — våren 1926.

Den värmande solen, sänd att än en gång bringa sommar över landet har lossat isbojan allteden sistlidna höst lagd över vägen. Upp genom dalen kommer, rusande, en stor 6-cylindrig automobilomnibus av populärt fabrikat. Detta är 1926 års motsvarighet till de forna hästdiligenserna. 40 mil lägger den bakom sig per timma. Det ligger intet magiskt i bilden. Kanske om ytterligare några år skall folket i Cariboo-landet säga vid tanken på vår tid:

— "Huru pittoreskt var väl ej livet år 1926 med de likt snigeln gående automobilerna samt de opraktiska, dyrbara järnvägarna....." då svävande kanske jätteluftskepp och — aeroplan över de forntidsdagar öde trakterna bringande dessa inom ett par timmars färd från Vancouver och civilisation. Mähända skall den i år kompletterade moderna automobilvägen — Cariboo highway — sätta ny fart i de forgätna trakterna. Med ökad turisttrafik tillkommer nödvändigheten av uppehållsplatser, och så skola kanske åter många av de gamla, historiskt ryktbara stationerna vakna upp ur sin långa sömn — nu i förnyat skick i form av bekvämt inredda hotell och restauranter. Genom denna moderna landsvägsförbindelse har Cariboo-området försatts inom nära räckhåll för ytterverden. Allt mera börja kolonister strömma ut att uppöka nytt land, dar förr endast den vilda naturen härskade. Ännu är landet på många ställen okänt, men forskningsfärder företagas varje år genom de okända trakterna.

* * *

Ännu en betydelsefull faktor för koloniseringen av Cariboo-landet i det inre av British Columbia är ovannämnda järnvägen — Pacific Great Eastern Railway kortare tecknad P. G. E. R. — vilken går från Squamish till Quesnel. Därför en hastig blick på denna och de trakter, den genomlöper.

Från Vancouver går en vårmorgon färden mot Squamish å en Union steamship Company tillhörig ångare. Under det att fortfarande vinter, är förhärskande i stora delar av kontinentens inland, och kalla snöstormar rasa, finner man i Vancouver strålande solsken med himlen klar och blå, liksom hade man förflyttats till tropikerna. Ljumma, smekande vårvindar draga över staden drivande bort de sista resterna av den försvinnande vintern. Sedan den immande solröken i den tidiga morgontimman avdunstat i solljuset skönjas de snöklädda fjälltopparna stickande upp över horisonten mot den azurblå himlakupolen. En aning till kyla förmärkes då och då men endast för att ingiva den rätta njutningen åt livet på den glittrande västkustfjorden. Efter cirka två och en halv timmars ångbåtsfärd från Vancouver genom ständigt växlande kustnatur uppnås Squamish Dock, där fartyget lägger till. Härifrån till utgångspunkten för P. G. E.-järnvägen är endast 1 mil och passeras på 10 minuter.

Squamish är beläget vid övre delen av Howe Sound, 40 mil från Vancouver och har hämtat sitt namn från Squamish-floden, en strid ström typisk för British Columbia. Staden har flera hotell och affärer. I dess omnejd ligger ett ganska väl upparbetat farmningsdistrikt. Lämnande Squamish går järnvägen i huvudsakligen nordlig riktning för att efter närmare 23 mil uppnå stationen Daisy lake, utgångspunkt för den natuskona Garibaldi Park, fylld av långsträckta bergskedjor med snöklädda toppar och djupa, växtrika dalar.

Vid Brandywine Falls märkes ett 192 fot högt vattenfall med stora vattenmassor bullersamt vräkande ner mot de underliggande klipporna.

Mons beläget vid Alta lake på 2,100 fots höjd erbjuder goda möjligheter för sportsmän ifråga om fiske, segling och bergsbestigning. Här är i huvudsak delningspunkten inom de utefter kusten löpande Cascada-bergen.

Mellan stationerna Tisdale och Pemberton på 54½ mils avstånd från Squamish gör tåget uppehåll vid Green River Falls — ett skrovligt bergsstup fyllt av forsande vattenmassor skyndande bort mot Lilloet river.

Pemberton erbjuder goda möjligheter ifråga om jordbruk speciellt boskapsuppfödning, mejerihantering och i övrigt blandad farmning. Gruvdrift försiggår även i omgivningarna.

I nordlig till nordostlig riktning går tåget vidare genom trakter med gott klimat till Lilloet — 120 mil från Spuamish. Lilloet är beläget vid den norrifrån kommande Fraser river och är bekant inom B. C:s tidigare historia såsom centralplats för gruvdrift. Höjden över havet vid Lilloet är 676 fot och befolkningsantalet cirka 400 Från Lilloet klättrar järnvägen upp för bergshöjder passerande en av Fraser-floden bildad imponerande canyon, vars ström skurit sig djupt ner genom bergslagren. Från denna punkt har han en verkligt majestätisk utsikt med den långt nere belägna canyon flankerad av öppna, bördiga landområden.

Längre fram uppnås den gamla staden Clinton, 33 mil norr om Ashcroft och förenad därmed medelst Cariboo highway. Clinton är full av minnen från guldrusningens tid. Uti de omgivande distrikten förefintligt odlingsbart land är till största delen upptaget, och flera goda farmer finnas.

Norr om staden äro stora arealer vildmark utmätta och kartlagda, varav största delen ännu ej tagits i bruk.

Den naturskona Horse Lake Summit passeras 207 mil från Squamish och kusten. Belägen på 3,862 fots höjd utgör denna sjö högsta punkten på Pacific Great Eastern-järnvägen.

Efter ytterligare 70 mils resa stannar tåget i Williams lake. Detta är distributionscentrum för ett livligt gruvdistrikt och tillika den förnämsta platsen för färskeppningar i Cariboo- och Chilcotin-områdena.

Färaveln är en livligt omfattad gren av farmningen i distriktet tack vare de stora, betesrika landstrecknigarna.

Med Williams lake är förenad en intressant episod väl värd att omtalas, ehuru den för några av huvudpersonerna är tämligen tragisk. Enligt gammal sägen skola tvenne guldpartier om respektive 68,000 och 10,000 dollars värde finnas gömda någonstädes i trakterna av Williams lake eller angränsande distrikt. Under många år har där grävts och rotats under försök att finna guldhögarna, vilkas verkliga existens för tvenne generationer varit en ständaktig tradition i Cariboo-landet, men alltid hava de hittills gäckat förhoppningsfulla sökare.

På 1680-talet, så förtäljer sagan, voro tvenne fransmän medförande $10,000 i guld, på väg från Paris till Williams lake, varest de tänkte öppna affär. Tiden drog emellertid ut, och de framkommo aldrig till bestämmelseorten. En person, som underrättats om deras stundande ankomst, började slutligen fatta misstankar, vilket förledde honom att anställa undersökningar resulterande i, att de båda fransmännens lik anträffades i en närbelägen sjö. Ett dubbelmord var tydligen förhanden.

Uppdagaren av brottet riktade inom kort sina misstankar mot fyra indianer, vilka till honom gång på gång försålt stora kvantiteter guld. På hans inrådan arresterades dessa. Vid förhör föll slutligen en av indianerna till föga och bekände, att han samt hans snygga kumpaner mördat de båda fransmännen samt grävt ned deras guld i marken. — Vidare avlade han bekännelsen, om ytterligare mord på tvenne vita män, varvid de fyra medbrottslingar kömmit över närmare $70,000 i guld. Denna förmögenhet, sade han, undangömdes på samma ställe som de $10,000. Den ängestfulle fjuven-mördaren blev för sin visade öppenhörtlighet försatt på fri fot men fick aldrig tillfälle komma i besittning av de rika guldhögarna på grund av de övriga indianernas fientlighet mot honom för hans bekännelse. Efter några få månaders kringvandringar i ödemarkerna blev han blind samt avled senare. De återstående tre indianerna dömdes till döden för mord. Domen gick i verkställighet, och än i dag kunna de tre enkla trärkorsen synas över deras gravar strax intill det improviserade fängelse, där hängningen försiggick. Aftonen före exekutionen säges en av de dömda för sin moder hava yppat gömstället med guldhögarna, men denna, som fruktade fördömelse att komma över deras släkt, om blodspenningarna rördes vågade ej förråda hemligheten. Först på sin dödsbädd lär hon med sina sista andedrag hava utropat något om: "Guld — stubbe — da!".

Men.....

där finnas många stubbar och dalar i Cariboo-landet. Under hundraden av trädstubbar hava under årens lopp av guldtörstande män gjorts utgrävningar, och även på sistone ha försöken pågått att finna de förborgade skatterna. Man har grävt och svettats, svettats och grävt med goda förhoppningar att en vacker dag se guldet bragt i dagen. Så småningom ha ansträngningarna mattats, lyckosökarna dragit från orten, och än vilar där ute i Carfboo-landet en skatt, sedd av ingen nu levande men eftertraktad av många.

Detta, om man får tro den gamla sägnen, om skattens existens.

Vid Deep Creek rullar tåget å en 1,200 fot lång och 285 fot hög järnvägsbro över en djup bergsänka, vars gapande svalg hotfullt öppnar sig inunder. Följande järnvägen vidare tror man sig efter en stund helt plötsligt genom någon mystisk inverkan hava överförts till antipoderna, ty en station bär namnet Australien. En timma senare stannar tåget i Quesnel — ändpunkt för Pacific Great Eastern — järnvägen.

Quesnel — gängse uttal "känell" — ligger just vid sammanflödet av Quesnel och Fraser rivers 348 mil från Squamish. Dess historia daterar sig tillbaka mot den tid, pälshandeln började florera i norra B. C. Befolkningen uppgår till cirka 700 personer. Från Quesnel går landsväg till de gamla gruvcentra i närheten av Barkerville samt mot norr till Prince George, med vilken stad förbindelse erhålles medelst automobillinje. För många år har det varit känt, att Cariboo-området erbjuder stora möjligheter ifråga om storjakt, men ej förrän efter tillkomsten av P. G. E.-järnvägen har dylik mera intensivt kunnat bedrivas. Där finnas representerade nästan alla slag av vilda djur förekommande i Canada, såsom grizzly- brun- och svartbjörnar, bergsgetter, vilda får samt älg och räddjur med flera. De vilda hästarna äro dessutom ej att förglömma, ty dessa förekomma i så stor skala, att de utöva verklig skadegörelse mot farmer och inhägnader. De vilda djuren i Cariboo-området äro så varierande, att en utförlig skildring av dessa oundgängligen fordrar ett särskilt kapitel.

I landet mellan Squamish och Prince George finnas oerhörda arealer odlingsbart land eller marker lämpliga för blandad farmning. I allmänhet bliva skördarna på uppodlat land rätt så goda och ej sämre än på många andra platser. Landet där befinner sig emellertid ännu i sitt allra första stadium av kultur, varför merendels nyinkomna farmare ofta bereda sig på att genomgå det stundom mindre angenäma pionärlivet. Vissa områden äro fullt utbildade torrbälten, men en del av dessa hava bragts under odling genom anläggande av konstbevattningssystem, och här odlas potatis av god kvalitet, tomater, frukt med mera.

* * *

Beträffande Cariboo-området frågar man sig obetingat:

— "Skall detta till större delen utvecklas att bliva bland British Columbias bästa jordbruksdistrikt?"

Frågan torde knappast för stunden kunna besvaras. Cariboo-området har genom P. G. E.-järnvägen erhållit en av de bästa förutsättningar för blomstring, men svårigheten är att med nuvarande obetydliga befolkningsmängd kunna hålla banan i drift utan att taga allt för djupa grepp i den provinsiella kassakistan, intill dess trafiken kan bliva av livligare beskaffenhet.

Den egentliga idén med järnvägen är såväl att giva kommunikation åt ett öde område inom Cariboo-landet med stora naturresurser, som att senare kunna inrangera densamma såsom ett led i en projekterad bana löpande alltifrån Edmonton i Alberta i en båge norr om Klippiga bergen samt ner mot Prince George, genom vilket gigantiska järnvägsföretag kortast möjliga förbindelse skulle erhållas med Pacific-kusten från de enligt förmodan blivande rika produktionscentra i Peace distriktet.

— — —

Med fantasiens tillhjälp kan man göra upp en visionsbild av förhållandena, såsom man väntar, de inom ej alltför oöverskådlig tid skola ta sig.

Man ser då Peace river-distriktet genomlupet av en järnväg förbunden vid Prince George med Canadian National Railways' huvudlinje samt gående vidare medelst nuvarande Pacific Great Easter Ry., mot söder till staden Squamish vid hävet samt eventuellt ända till Vancouver, en järnväg, som bragt mängtusenden av farmer och industrianläggningar att växa upp såsom svampar ur jorden i de fordomdags öde bygderna bringande välstånd och lycka åt en talrik befolkning.

— — —

Bilden växer och klarnar.

Skall den gå i uppfyllelse?

Kanske kunna de närmaste decennierna nöjaktigt besvara denna fråga.

— — —

Men för stunden där ute i Cariboo-landet utbreda sig, slumrande sedan sekel tillbaka, av kulturen orörda ödebygder täckta av milsvida skogar och grönskande slätter uppfylda av vildmarkens natur.

De ligga där.....
I väntan på yxa.
I väntan på plog.

Sir Basile — gatusångarens son.

(Forts. fr. sid. 1.)

VIII och Oscar II ha där intagit många goda middagar, innan de gingo att avsmaka galten i Valhall. Men så köpte ett biobolag huset, och caféets kulinariska saga var all. Det förpassades till glömskans Hadee, men liksom allt annat gott och ljuvt fick det en ny och härligare tillvaro på de elyseiska fälten, les Champs-Elysées. Ambrosian ur utsökt och nektarn av ädlaste slag, publiken? — den nya tidens furstar, som ha Mars och Mercurius att tacka för sin upphöjelse, och som likt Mefisto kunna peka på jordklotet och säga: "Mitt rike!"

I vimlet därinne se vi en ytterst solgenerad herre, en Dandytyp men han har kommit från "Eiffeltornets publik". Tack vare energi, intelligens och smartness är han nu den främste bl. finansmatadorerna på Café Anglais. Tillåt mig presentera en av de mäktigaste männen i Europa — sir Basile Zaharoff. Hans namn är just nu aktuellt i Paris. Här pågår en pikant spionprocess. Några damer och herrar, anklagade i världens största spioncentral, The Intelligence Service (Downing Street, London), ha visat ett alltför stort intresse för den franska luftflottan. De skola nu få sin dom. En delikat affär. Att döma av den skildring av det engelska spionaget, som den franska detektiven Robert Boucard ger i sin nylligen publicerade bok "Les dessous de l'espionage anglais", är sir Basile Zaharoff en av pamparna i Downing Street. Hans förmögenhet uppgår till 4 miljarder francs; han bor i London, är som hemma hos sig i The Foreign Office (engelska utrikesministeriet, har lyxvåning och kontor i Newoyrk, Wien, Rom, Paris och Berlin. Sir Basile kontrollerar 20 av världens största tidningar. Han liksom andra kloka affärsmän, respekterar pressen. Hur länge regerar en kung? Några decennier på sin höjd. En minister? En dag, en vecka, i bästa fall ett år; sitter han längre, har parlamentariska maskineriet kommit i olag. Men pressen — den regerar beständigt. Sir Basile har tagit i sin tjänst en makt, som är mäktigare än han själv. Hans ställning är befästad.

Men herr lässare, ni kan inte intervjua honom. Han misstror alla män. Men ni, min ämabla lässrinna, om ni ber honom att berätta, så säger han inte nej. Han är svag för kvinnan. Han känner henne. Hon är till för att älskas, men icke för att bli förstådd. Han vet, att hon är en sfinx, men han vet också, att hon är en sfinx utan någon hemlighet. Fast det säger han naturligtvis inte. Uh homme du monde! Medan kapellet spelar "Valencia" skall ni vid ett glas champagne — själv dricker han vichy, för sin mages skull.... mon dieu! en fin karl måste ha en liten åkomma — få höra hans levnadsomständigheter.

Hans vagga stod i Bulgarien, och han hette ursprungligen Zaccharia. Fadern var gatsångare i Galata, det vackra och smutsiga Galata, som en gång i tiden fick brev från en vis och fint bildad man. Sonen Basile var musikalisk och vevade på positiv, men när det en afton gav upp andan, blev han skoborstare på ett hotell i Patras. Han borstade och lärde sig engelska, rymde, kom till Constantinopel och blev turist-guide. Under en av sina guidefärder i Péra lärde han känna en engelsman, som var representant för den stora vapen- och ammunitionsfirman i London. "Vickers and Maxim." Den engelske agenten hade kommit till Constantinopel för att sälja kanoner och kulsprutor till Turkiet. Den unge Basile försäkrade, att han nade utmärkta förbindelser och bad att få en chance, en liten kommission. Engelsmannen slog till och blev storbeläten. Guiden lyckades erhålla en stor beställning. Efter denna succés blev han agent för "Vickers and Maxim". Sonen till den fattige gatsångaren i Galata började nu sin europeiska carriär. Basile Zaccharia blev inom kort "Vickers and Maxim's" generalagent i Petersburg, och för att komma in i den kejserliga societeten antog han det mera förnämliga namnet Zaharoff. Stora beställningar under rysk-japanska kriget. Basile Zaharoff gick från seger till seger, medan den ryska amén gick från nederlag till nederlag. Han levererade också ammunition till Japan och blev en mäkta förmögen man. Så dog direktören för "Vickers and Maxim". Styrelsen utsåg Mister Basile Zaharoff till chef och generaldirektör. Mister Basile's intåg i London var triumfatoriskt. Och utsikterna voro lysande. Krig på Balkan och kapprustning mellan stormakterna. Enorma vapen- och ammunitionsleveranser. Även Syd-Amerika beredde vapenfirman stor glädje. Firmans agenter och tidningar lyckades hetsa republikerna mot varandra, det blev krig och revolutioner, och Mister Basile och firmans aktieägare lovprisade härskarornas Gud.

Så kom världskriget. Det var vida mer, än vad Mister Basile vågot hoppas, bedja eller tänka. Han blev miljonär, miljardär, inbjöds till kungatafeln i Buckingham Palace och utnämndes vid kaffet och avec'en till baron. Sir Basile Zaharoff! Han jagade med kungen och spelade golv med ärkebiskopen av Canterbury. Han var fashionable tip-top.

Sir Basile och hans tidningar sörja för, att det inte saknas konfliktämnen i Europa, och bakom avrustningskomedien, som jag nyligen skildrade, står också "Vickers and Maxim's" mäktige chef.

Se där den rike mannens historia. Mefisto kunde berätta den en Valpurgisnatt. Men frågar du Sir Basile, om han är lycklig, svarar han nej. Han är i grund och botten en fattig miljardär.

NAMNET BRYSSEL.

Man har frågat varifrån namnet Bryssel kommit, om det är vallonskt eller flamskt eller måhända uppstått hos något folk som nu icke längre finnes till, men som i en avlägsen forntid bodde i Brabant. För att avgiva ett säkert svar härpå, måste man vara en Jöran Sahlgren. Men det är ju möjligt att de infödda språkmännen ha rätt, då de angiva att ursprunget är rent germanskt och att den första kända formen varit Broeksele. Broek (uttalas Brok) betyder vattendrag, bäck eller å och har avseende på ån Senne, som flyter igenom nuvarande staden men nu är alldeles övertäckt, så att just ingen tänker på den. Sele anses vara samma ord som sista delen i vårt Uppsala. På franska visar skrivningen med x "Bruxelles" att det slutande k-ljudet i broek levde kvar rätt länge. Den flamländska skrivningen är Brussel (uttalas Brysel).

Nilson & Benzie

Svensk charkuterifabrik
136 Montcalm Street, Winnipeg.

Julkorv	$ .25
Medvurst, extra prima	.50
Kokt medvurst	.25
Bräckorv,	.22
Wienerkorv	.25
Kalvkorv	.35
Råkorv, fläsk	.25
Råkorv, kött	.15
Pressylta	.45

Order emottagas inom hela landet.
Betalning torde godhetsfullt sändas med ordern eller sändes C. O. D. Speciell prislista till återförsäljare på begäran.
Prima varor. Reel behandling.

ADVOKATER.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firma
36—37 C.P.R. Building.
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar

SKANDINAVER.
Vid behov av bistånd uti affärer med "gamla landet", arvsutredningar, bankaffärer m. m. hänvänd Eder till oss som hava mångårig erfarenhet uti sådana. Billiga arvoden, snabb expedition och hederligt bemötande i alla uppdrag som givas oss.
Förfrågningar besvaras mot porto.
SVENSKA LAG-BYRÅN,
208 N. Wells St., Room 513,
Chicago, Ill., U. S. A.

Telefonera 24 163
MAC LEAN & MAC LEAN
Brev besvaras på svenska eller engelska.
Advokater & juridiska ombud,
305 McArthur Building.
Winnipeg. Man.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 583
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School
Great West Permanent Bldg.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

E. A. Conde, L.L. B.
Advokater, Inkasserare, etc.
202 McARTHUR BLDG.
Winnipeg, Man.

W. FINKEL
Expert urmakare och juvelerare
242 Logan Ave., Winnipeg.

25 års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Speciell uppmärksamhet för gamla tands klockor. Order från landsorten ges prompt uppmärksamhet.
GÖR ETT FÖRSÖK!

DR. F SEDZIAK
Polsk läkare och kirurg.
Allmän praktik.—Kvinnosjukdomar. Förlossningar.
Bostad och kontor:
285 Redwood Ave. Winnipeg.
Telefon: 54 917.
Mottagn.-tider: 11—1, 2—6, 7—9 på kvällarna.

ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna anordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG.
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten

Skandinaviska skogsarbetare.
Vi söka duktiga arbetare för styckarbete, loggtillverkning och huggare av pappersmasseved. Högsta betalning.
191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Brittiska och utländska bibelsällskapets sista årsrapport, omfattande tiden 1 april 1925—31 mars 1926, föreligger nu. Listan på tungomål, till vilka bibeln genom sällskapets mer eller mindre direkta medverkan kunnat tolkas, upptager nu 578 språk. Under de sista 25 åren har antalet ökats med 201. Sista årets skörd är sju språk.